

[Socialministeren]

fulgt op med det formål at sikre mere nøjagtige skøn på daginstitutionsområdet.

Spørgeren henviser specielt i begrundelsen for spørgsmålet til, at det senest er blevet oplyst, at de skøn, der er foretaget over kontanthjælpen for stat og kommuner, udviser en manko på 1,6 mia kr. i alt.

Som der nærmere er redegjort for i besvarelsen af spørgsmål 1119, anslår socialministeriet nu kommunernes udgifter til kontanthjælp i 1981 til ca. 4.250 mill. kr. (januar 1981-niveau) eller ca. 740 mill. kr. højere end forudsat på finansloven 1981.

Forskelle mellem det faktiske udgiftsforløb og det ved finansloven skønnede beløb for lovbundne udgifter er imidlertid vanskelige at undgå for visse konti, og problemerne bag er så forskelligartede, at der ikke kan opstilles en generel retningslinje for, hvorledes man kan udnytte de indhentede erfaringer. Udgiftsforløbet for kontanthjælp er således ikke alene afhængigt af udviklingen i arbejdsledesheden, men også af en lang række komplicerede sociale virkninger af den økonomiske krises langvarighed. Ved ethvert skøn over udgifterne til kontanthjælp indgår de kommunale skøn over udviklingen med betydelig vægt, da kommunerne har de bedste vilkår for at følge udviklingen.

Vanskeligheden ved at skønne over udviklingen kan imidlertid belyses af, at det af de kommunale budgetter for 1981 fremgår, at kommunernes underbudgettering er af nogenlunde samme størrelsesorden som statens.

Spm. nr. 1122

Til *socialministeren* (17/6 81) af:

Arentoft (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvorvidt forældre til børn, der af det sociale udvalg forlanges tvangsfjernet, kan få advokatbistand, allerede inden fjernelse finder sted, og hvorvidt der skal være tale om en beskikket advokat udpeget af de offentlige myndigheder, eller forældrene selv må vælge advokat, der vil tale forældrenes og børnenes sag, således at tvangsfjernelse måske slet ikke finder sted.«

Begrundelse

Der henvises til socialministerens udtalelse i TV den 15. juni 1981 om et lovforslag, der

er ude til høring i amterne og kommunerne vedrørende bl. a. advokatbistand til forældre til tvangsfjernede børn, samt til Jyllands-Postens omtale heraf 16. juni 1981.

Besvarelse (25/6 81):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

I sager om hjælpeforanstaltninger uden samtykke efter bistsandsloven skal efter lovens § 126, stk. 4, indehaveren af forældremyndigheden, værger og barnet eller den unge have lejlighed til at udtale sig over for det sociale udvalg, inden der træffes beslutning om en sådan foranstaltning. De pågældende kan søge bistand hos tredjemand, der kan give møde i udvalget.

Denne bestemmelse er nærmere uddybet i socialministeriets cirkulære af 1. oktober 1975 om hjælpeforanstaltninger uden samtykke. Det anføres bl. a., at opfordringen til forældremyndighedens indehaver m. fl. til at udtale sig over for det sociale udvalg skal ske med et passende varsel og ved anbefalet brev. I tilsigelsen skal opmærksomheden henledes på adgangen til at søge bistand hos tredjemand.

Visse større kommuner har indført en ordning, hvorefter der i disse sager gives tilbud om advokatbistand.

Efter udkastet til det lovforslag, der er omtalt i begrundelsen for spørgsmålet, er det hensigten at indføre som generel ordning, at forældremyndighedens indehaver under forberedelsen af en sag om hjælpeforanstaltninger uden samtykke skal have tilbud om at få stillet en advokat til rådighed samtidig med, at pågældende skal gøres bekendt med retten til indsigt i sagens akter. Forinden afgørelse træffes, skal forældremyndighedens indehaver, advokaten og barnet have adgang til at udtale sig over for det sociale udvalg.

Der er ikke efter lovforslaget noget til hinder for, at forældremyndighedens indehaver selv kan vælge en advokat til dette formål.

Spm. nr. 1123

Til *justitsministeren* (17/6 81) af:

Thorndahl (FP):

»Ministeren bedes oplyse, om det virkelig er rigtigt, at et for samfundet så vigtigt område som forligsinstitutionen ikke må debatteres offentligt, uanset hvor grove fejl forligsin-